

ment.
 Herodes se'n va...
 Jesús torna.
 Jeremia, immediata-

- ~~explicar p. l'angelista p. Mateu~~
 ~~amb tu~~

l'Angel del Senyor, l'Angel de sempre,
 - ~~graciosa~~ ^{a Jesús} ~~en~~ ~~romans~~;
 Li diu: «Alçat, pren ^{amb tu} l'infant i la
 seva mare, i vés a terra d'Israel,
 perquè són morts els
 qui encaven la vida de l'infant.»

En els seus somnats el bel no pot ésser ni la còrre.
 L'ent és el mateix de l'altra vegada: "Alçat, pren amb tu
 l'infant i la seva mare..." I a Herodes ni ~~el~~ l'ansmena.
 Jesús, ^{el pitjor,} ~~l'angelista~~ no ha dialogat mai amb l'Angel del
 Senyor. Però hi clar, dormint no pot pas respondre. L'Angel

mana en nom de déa ; Jorj obeex en nom de déa.

Jorj i Maria esperaven temps la quart avís de l' Angel. Ell mateix havia anunciat que no es mogressin a Egipte fins que els avisés.

No se sap exactament quant temps es va passar la primera família a Egipte. Probablement menys d'un any. ~~Havia de marxar en la primavera de l'any 750 de l'era cristiana i se sapia que Jorj havia nascut a finals de l'any 748 (any 6 abans de l'era cristiana). Suposant que hagués nascut a finals del 749, com que sabem que Hantés marxà a la primavera del 750, en aquest tres o quatre mesos no hi ha temps per al part. El que es veu és que aquesta família Jorj i Maria sabem que permanecia a la terra d'Israel.~~

~~Altre puntament anys enrere~~

Sant Mateu just ben l'ira que al donar el fet de veure de
interior - D'ara i endre de retornar a la pàtria, havia
i, en pleit una profecia d'Isaïas: ~~(Isaïas 45)~~ "D'Egipte he sortit el
meu fill: (Isaïas 45, 1) ~~Després d'èxit de la~~ En altre temps el patriarca Jacob

i els seus fills s'havien retirat a Egipte a causa de la fam que
hi havia a Israel. Gràcies a Joze, un dels fills de Jacob,
que havia intervingut amb Egipte, el qual un Angel li donà el
el poble de Jacob, el poble israelita ~~amb~~ la familes va prosperar, ~~amb els~~
meu d'Israel, el poble israelita ~~amb~~ la familes va prosperar, ~~amb els~~
amb ~~amb~~ ~~amb~~ una part i amb els anys es multiplicà tant
que Israel era una nació dintre la nació egípcia. Fins que deien
ortals d'Egipte el seu fill Israel, i sigas els fills
d'Israel havia crescut en nombre
la casa de Jacob havia crescut en nombre fins arribar a
formar el poble d'Israel. Amunt...

~~El poble d'Israel, en el moment de la seva formació, havia~~
~~en aquell temps, Anant els fills del patriarca Jacob a~~
 Egipte a comprar blat perquè a la terra d'Israel hi
 havia tanta ~~recollida~~ la penúria del ~~seu~~ ~~seu~~
~~país~~ ~~en~~ ~~la~~ ~~trougueren~~ la sorpresa de veure que el seu germà
 Josep, que ells havien venut a uns mercaders, perquè no podien
 veure que ~~era~~ ~~que~~ Jacob llur pare ~~les~~ ~~havia~~ ~~tant~~, havia
 fet tanta sort que era riquesa d'Egipte. Formant-se per mal,
 i per amor al seu pare, Josep invitat tota la família a
 descendre a Egipte. A més també la família dels descendents
 d'Abraham, Isaac i Jacob va prosperar tant que ~~en~~ ~~el~~
formava una nació entre la nació egípcia. fins que un
 dia deu vint d'Egipte els fills i aquell Jacob al qual
 un cop li havia donat el nom d'Israel. La signat

per l'evangelista S. Mateu, quan veus dir: "he vingut a
espèrte el meu fill." comenta un fet i en profetitja un
altre. El poble d'Israel era la premsa del Messias; Jesús
~~de tant~~ era l'Únigènit, ~~el fill~~ ^{i és} el fill d'Israel.

Com el poble d'Israel, Jesús havia volgut veure les
necessitats de l'estat i aspiracions, ~~all que un dia no seria~~
~~reconegut a casa~~ Però Israel no havia estat exil·lat; si havia
estat. Havia estat sempre el marcadament d'existència gran
sotmes a l'opressió dels Faraus no podia fer més que esperar. Jesús,
en canvi, era un exiliat polític. ~~El seu país de~~ havia
hagut de fugir de la terra d'Israel perquè era la flama
d'Israel, el Messias promès, el Gran Rei.

6

Per tant, en l'eclosió de Jesús el poble jueu no hi
tenia cap culpa. No era pas Israel qui el havia
obligat a fugir cap cap a Egipte. ^{Uns} ~~Alguns~~ israelites
de veu, els pastors de Babilonia, per venjalla i ~~en justícia~~
pura, el havien aturat a ~~terça~~ la riba i li havien
portat presents. I en rebuda de la vida de Jesús i en
testimoni de la seva realitat, els reis de Babilonia
havien estat immolats com anyells. Israel doncs
no hi tenia cap culpa en l'eclosió de Jesús. ~~Per~~ ha
~~estat~~ assassinat i el cristià tenen obra de fides,
el rei usurpador, que no era jueu ni rei. Jesús
ha estat perseguit per un home que semblava una ~~persona~~

encarnació del diable, una personificació del fet
Pecats capitals. En aquest casí polític Israel estava
net de culpa política.) ~~Les felicitats, i hauria estat molt~~
~~la paraula Jesús.~~ (Però el cas la malícia o Herodes
sembla la precipitació del gran crim religiós
i polític que Israel cometrà un dia envers Jesús. Anem arribant:
si havia del poder de les Tenches, Israel el renegarà, ~~la~~ es juraria
i existència política dient que no venen a treure res que el
besar de Roma i unificaria el best País.

Com Israel, Jesús ha volgut esser desterrat a Gortina.
I com David, fill de David, ~~per un temps i després de~~
~~la verge Maria i com suposat de Jesús ha estat~~

~~La providència del seu poble~~

que en l'època d'Epíste fou la providència d'Israel,
i una profumació de Pan Doré, assí aprofitat,
~~Pan Doré~~, l'esper de Maria i pare original de
Aves, ha estat la tipografia de la Providència divina. A
Egipte, ~~el~~ Doré fill de la Jacob, assegurava el pa del
poble d'Israel: ^{a Epíste} l'esper de Maria vellava el viatge del món.

L'ordre de partides fou oblidat immediatament, però segurament
sense la precipitació de l'altra vegada. En sentor de Reblum
^{les oracions} d'Israel del fempore havia estat un bitllet d'anada i
tornada, però tanmateix un veritable passaport, però tanmateix,
el retorn a Israel es devia sense esperança. El vent, es clar,
iria igualment ~~per~~ però. El verger d'Epíste es amuntat

de desert: el pass ^{redellat pel} Wil es defensa vultantze de terra, dejant.

Segue que la Sagrada Família, en sobre d'egipte i en arribar a Israel, resorra el famós salm que en l'antiga versió comença, "ben esret Israel de Aegyptus" ^{apunt infra} era popular al Temple de Jerusalem i a les sinagogues, i encara ara es veia cantant ~~per la porta~~ ^{per la porta} l'infant Jesús, que tindria llavors uns quinze mesos, deuria sobre se agenollat amb Josep i Maria, plegar les mans i tirar petrus al del, al seu Pare celestial. el seu Pare celestial, mentre Josep i Maria venien el plem del utero.

Es impossible no observar aquest, almen en relació amb el retorn de la Sagrada Família a la terra d'Israel. Siu el salm:

En ventos Israel i porta
 la casa de Jacob del poble barba,
 Porta es fet santuari seu,
 Israel el repue seu.

El mar vegè i fupè,
 el Porta es ten curera,
 les muntanyes saltaven com moltons,
 els cells com anyellets.

~~Tu, mar, per que fupè?~~

~~I tu, Porta, per que curera,~~

Que è tens, mar, que així fupè?

I tu, Porta que curera?

Muntanyes, que saltan com moltons;
 i els cells, com anyellets?

Davant la tas te deu, femula, oh terra,

davant del deu te Jacob,

que que ventera el puyal en estany Païres,

la casa en dolls Païres.

El salm es un versum grandios de l'història de l'època.
 L'altre ~~no pot ésser més, és més, és més~~ grandios. En
 l'altre ~~de un poble idolàtra~~ la casa de Jacob i un poble
 idolàtra, el país de Guta son tot ell un santuari i la Terra
 primera el seu residenci. El salm ~~recorda~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~seua~~ ~~cosa~~ ~~els~~
 poble, ~~que~~ ~~apropiacion~~ ~~del~~ ~~ritu~~ ~~del~~ ~~poble~~ ~~que~~ ~~en~~ ~~sortir~~ ~~de~~ ~~Egipte~~: el mar
 asiàtic els seus pas, el Jordà va recular, les roques del Sinai
 havien tremolat en proclamar la llei. Però el salm ~~que~~ ~~veu~~ ~~el~~ ~~salm~~
~~en~~ ~~la~~ ~~seua~~ ~~part~~ ~~estufa~~ ~~no~~ ~~havia~~ ~~estat~~ ~~més~~ ~~tan~~ ~~exacte~~.
 com en passar Jerusalem venent de l'Egipte: "Davant la tala de deu
 tremola, oh terra, davant del deu de Jacob." Però si el salm

En la seua ~~la~~ estufa el salm recorda que deu s'agrupa al
 Sinai amb la majestat del plom, el tros i el ferratremal. Ben
 diferent i més el best de l'Egipte ven passar el verb de deu, ~~seu~~
 però el rescat no s'alta ~~a~~ ~~un~~ ~~home~~ ~~seu~~. El fill de deu, ha fet oblidar
 fins a la mort ~~de~~ ~~deu~~, ~~per~~ ~~anunciada~~ ~~amb~~ ~~estrepit~~. L'antiga
 llei i el deutep foren anunciats amb estrepit ~~de~~ ~~deu~~ i

Univament se deu: ^{en canvi} la llei de la rampolla, és una anunciada prometent la pau als homes de bona voluntat. Vol dir que deu i si home podran fer la pau, perquè deu i ha fet home. De fet, deu ha canviat de tactica: el fill de deu apareix per nosaltres. No caldria immolar anyells sinó en l'antiqua llei. Jesús serà l'anyell que immolant-se per ● tots atorrerà els peccats del món. Però,

~~especialment, amb el cas de Jesus i, immolar nosaltres.~~
~~també nosaltres cas hauria d'immolar amb ell. Us és d'últims versos del salm~~
~~veuen el fragment de la rd que ~~supera~~ el poble d'Israel davant un viatge de no anys i el patir de fer~~
~~Pocava de ~~amb~~ jueus, sense aquet salm gloriós i fessant la~~
~~trobar aquies vives del, bragues, vistes penyols ardents.~~
 Terra Promesa, etc

Al d'aquest salm encara comença els veritables israelites i molt mes als que són nostros. He vist jueus resar lo agenallats ^{en un moment} ~~del~~ del ben que venint d'epite entrava a Terra Santa. M'he vist ^{a la presenca de dramontans} ~~agenallats~~ fasant la terra i veient el salm al peu del punt Allenby, que passa sobre el Jordà. La policia els sanciona el permís de passar el punt, el temps de bonar la Terra Promesa ^{a i} veure el salm del retorn si llavors aquest salm era tan popular ^{peritjat.}

Havent vesat el sacell 19. Maria
 com ara es pot veure que la sda. Família el vesava
 i potria dir, havent acabat: "~~El veritat~~" I l'opote se he notat
 el meu ~~fill~~ Fill." I aquest fill, ~~tant Jove l'alguen un altre~~
 tant Jove i la verge Maria l'alguen un altre i se'l
 passarien de v un a l'altre tot jupants en els moments de
 descans durant el llarg viatge. ~~El seu fill mai no es distingia~~
~~del fill de deu~~ El fill de deu, el seu fill Simai, no es distingia
 dels fills d'aquest món. I potser la part, mirant a l'infant Jove,
 deia: "bona" ~~sembla~~ ~~sembla~~ la seva mare!" I passò tant Jove
 i estaria juntament aquells. I podia ben pensar: "Si ho rebessin
 que aquest fill meu és fill de deu!"

Éra un déu fet un ~~ou~~ nen petit, un deu de jovina, que s'havia
 fet home per elevar els homes a la categoria que havia perdut
 els fills de deu.

Pero aquest ven petit és el jutge dels vius i els morts. Aquesta
 idea preocupava a Sant Agustí: ~~havia fulperat~~ "si un rei el
 tem a la taula de sa mare?" "què seria doncs el tribunal on estaria
 assegut com a jutge si el besal en veia aganta els reis superbs?" A Sant
 Fulperci, pensant en el cas d'Herodes, li ronda la ment per pel març la
 mateixa idea: "No el tems, Herodes, aquest infant, sinó a successors del
 teu regne, però tem-lo un a justissima condemnada de la terra infidelitat."

Aquesta idea hauria preocupat abans a Josep i Marta. A ^{Rhinocelura} ~~Rhinocelura~~ i
 a Goga la part els parlava de la ~~alta~~ magnificència de l'enterrament
 d'Herodes el Gran. ^{«i la seva mort, les seves crows treu bona hora»} I tant comi cercaven ~~el~~ en la llunyania, cap
 a una dreta, la punta esblamada de Pittendium, la tomba fantàstica
 d'Herodes, el gran president la terra d'Israel. I la vista se'ls en
 ansira de l'Herodion a la personeta de Jesús infant que agafita va uns d'uns
~~moment~~ per jugar amb barrocans pilots de terra.

També el poble d'Israel havia crescut en
11 es. 11 d' Egipte i també n'havia estat
vidat per dieu.

~~Des seple després.~~ [Petants
persones tenia la casa de Jacob en arribar a Egipte, ^{amb} les
i en ^{des seple després} ~~retorn,~~ era tot un poble amb una fe i una
consciència nacional forjades en 11 exili. ^{des havia completat la}
la invasió d'Israel a Egipte per la ~~conseqüència~~ ^{història dels fills d'Israel}]

d'una malalta. Josep, fill de Jacob, havia estat venent
a uns ^{mercaders} ~~mercaders~~ italians pels seus permeus. ^{per}
Josep tenia llavors 17 anys. Els seus permeus

~~estaven en una~~ ^{no podien saber que el pare d'}
obrires tant. ^{i de que havia estat absent per una breu}
vici d'Egipte. Passa i fan amb intenció de la terra que
hi havia a la terra d'Israel que els fills de Jacob van haver d'
anar a Egipte a comprar blat. Primerament per Josep, que volia
romer be per mal, i mitja ~~fa~~ ^{la} família el pare ~~estava~~
permane a ~~en la~~ casa a Egipte per Josep. []

i del costip de l'exili no havia fet un
gran bé. Israel havia conservat la fe i els seus arques
en un sol lloc, havia pogut alimentar-se en un país
no i de vida fàcil i ~~en~~ ^{en} ~~un~~ ^{un} ~~país~~ ^{país} ~~perseguitat~~ ^{perseguitat} havia adquirit una consciència
nacional